

תת"ע 4946/01 - מדינת ישראל נגד לאה בן אלול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4946-01-16 מדינת ישראל נ' בָן אַלּוֹל
תיק חיזוני: 14111855384

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
נאשימתה	מדינת ישראל
נגד	לאה בן אלול
נאשימתה	

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של עקיפה לפני מעבר החזיה- עבירה לפי תקנה 47(ה)(3) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.10.15 בשעה 18:30, נהגה הנאשמת ברכב מסווג רנו מ.ר. 36-683-43 (להלן: "הרכב") ברחוב אבן גבירול בחיפה, ועקבפה ניידת משטרת בעת שהニידת עמדה לפני מעבר החזיה והמתינה שילד שעמד על המדרכה ייחה את הכביש.
3. הנאשمت כפירה בעבודות כתב האישום. תמצית טענותיה של הנאשمة, בישיבת ההקראה, הינו כי לא הבחינה בילד ("שגבוהו לא עבר את גובה הדלת של הניידת"), כי הניידת עמדה על גבי מעבר החזיה וכי בעת שעקבפה את הניידת "באטיות ולאט לאט" הבחינה בילד "בן 5 על המדרכה נשען על העמוד של מעבר החזיה" בלבד וכשהוא "מוסתר ע"י הדלת הימנית של הניידת".
4. מטעם המאשيمة העידו מר יורם גלעד ומר ברק אנדרי, מתנדבים במשטרת אשר טיפולו באירוע. כמו כן הוגש דוח (ת/1) ושני מזכירים (ת/2 ו-ת/3). המתנדב יורם גלעד הוא שערך את הדוח.

מטעם ההגנה העידו הנאשמת ובג' ג'קלין עתאללה והוגש צלומים (ג/1-ג/3).

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שיעינתי בריאות וشكلתי טענות הצדדים הגעת לכל מסקנה לפיה עובדות כתוב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר וכי יש להרשיء את הנאשמה בעבירה המוחסת לה בכתב האישום.

6. המתנדב יורם גלעד (להלן: "גלעד") אשר נהג בנימית המשטרה תיאר את נסיבות האירוע בדו"ח (ת/1) כדלקמן:

"בסיור שגרתי בנימית אור י록 303, עצרנו לפני מעבר ח齐יה המסומן בתמירו תוך זכות קדימה, ובהמתנה שILD שעד בקצה המדרסה ובכוונתו לחצות את הכביש. בעת המתנה חלף הרכב הנ"ל במסלול השמאלי ועקף את הנימית, עצרנו את הנהגת."

על נסיבות האירוע באופן מפורט יותר חזר גלעד בזאת נוספת נוסף אשר ערך (ת/2) בו תיאר את ההתרחשויות כדלקמן:

"בעת הנהיגה הבחנתי בילד קטן שעומד ליד שפט המדרסה ליד מעבר ח齐יה, ממරחק של כ 200 מטר. האטמי את מהירות הנימית ובדקתי כי אין רכב מאחוריו. לאט לאט עצרתי את הרכב. הילד, כנראה בן 4 או 6, כנראה מנוסה, לא חזה את הכביש מידית. לפתע עקפה אותו מכונית ל.ז: 43-683-63 מצד שמאל ללא התחשבות כי יתכן והולך רגל עומד/חוצה את הכביש. עצרנו את הנהגת... ולטענתה כי לא ראתה את הילד, או שלא עמד על הכביש, ולכנן לא הייתה צריכה לעצור...."

7. בחקירהו הנגדית חזר גלעד על גרסתו לפיה הנימית נעזרה לפני מעבר הח齐יה על מנת שהילד יוכל לחצות את הכביש ולא על גבי מעבר הח齐יה כתענת הנאשמה. הוא אף הגדיר טענה זו של הנאשמה "שקר וצב".

8. יאמר כאן כי מצאתי כי עדותו של גלעד עקבית ומהימנה ולא נסתרה בחקירהו הנגדית. גרסתו של גלעד מגובה במסמכים אשר נערךו בזמןאמת ולא ראיית טעם לפקפק בגרסהו. גרסה זו עולה בקנה אחד עם עדותו של המתנדב הנושא שנسع ייחד עימו בנימית, המתנדב ברק אנדרי

(להלן: "אנדרי")

9. אנדרי תיאר גם כן את נסיבות האירוע בזאת (ת/3) כדלקמן:

"נסעתי בנימית 303 ברוח' אבן גבירול בחיפה יחד עם יורם גלעד. ראיינו ילד מתקנן (צ"ל

"מתכוון", ר.פ.) לעبور את הקביש (צ"ל "הכבש", ר.פ.) במעבר ח齐יה. הילד היה קטן ללא הורה. יורם עצר את הנידת לפני מעבר ח齐יה להולכי רגל ונתן לידי אפרות לעبور את הקביש. בזמן שעמדנו לפני מעבר ח齐יה רכב 43-683-63 עקף את הרכב שלנו בצד שמאל ולא עצר לפני מעבר ח齐יה. עצרנו את הרכב הנ"ל מיד אחרי העבירה".

בחקירהתו הנגדית חזר אנדרי על גרסתו זו והוא לא נסתירה כלל וככל אלא להיפך, היא עלתה בקינה אחד גם עם עדותו של גלעד. צוין שגם הוא שלל את טענת הנאשמה כי הנידת עצרה על גבי מעבר הח齐יה.

10. מצאת כי עדותו של אנדרי מהימנה וכי היא מחזקת את עדותו של גלעד. עדותם של שני המתנדבים באירוע עולה בקינה אחד ומוגבה בריאות.

11. לא כר הם פני הדברים בכל הנוגע לעדותה של הנאשمة, אשר בחקירהה הראשית מסרה את גרסתה כדלקמן:

"אני רוצה לספר שבאותו יום של הארווע נסעתי ברכבת אבן גבירול מאד לאט, במהירות מאד נמוכה כיון שהתחילה להחשיך, זה היה באוקטובר, הלילה היה מוקדם, נסעתינו מאד לאט ובאייה שהוא שלב ראייתי נידת משטרתית ממוחarked, נידת שעומדת ממש על מעבר הח齐יה ולא לפני. הרגשותי שימושה לא תקין והאטתי כמעט עד לעצירה, כשהגעתי לגובה הנידת,ניסיתי להציג, הכוונה לקו הנידת, כאילו כמו שאת במקביל אליו הנידת פה ואני פה, כחיזית של הנידת והחיזית של הרכב שלי באותו מקום, הציגתי בצד ימין כדי להבין למה הנידת עומדת על מעבר הח齐יה כאשר בחוץ אין נציגים, הם בתוך הנידת המשטרתית, ישבים בפנים והnidת עוצרת על מעבר הח齐יה, עצורה על מעבר הח齐יה. כשהגעתי לא ראייתי נידת שהולכת להיעצר, אלא בעצרה מוחלטת. זו הסיבה שהיא לי אפשרות להציג שינוי ראייתי שעקפתי את הנידת והספקתי לשניה לראות שיש הילד קטן ונמוך בלבד על המדרכה כאשר הוא נשען על עמוד מסיבי בגובה שלו. כך שאותו הילד ממש לא התכוון לחצות את הכביש. מה שההדים אותו וזה הסיבה שהייתי נורא מבולבלת, זה לראות שני נציגי משטרת, לא נוקטת בהגדרה שלהם, אבל יושבים בפנים בתוך הנידת במקום לצאת החוצה ומדברים איתו מהחלון של הדלת והילד עשה סימנים כאילו, זה היה ברור שהם משוחחים אותו, הילד היה בתנועה, עם הידים והפה, היה ברור שימושוחחים אותו". (פרוטוקול הדיון מיום 10.7.17, עמ' 18, ש' 12-25).

12. בחקירהה הנגדית סימנה הנאשمة על גבי התצלום נ/3 את מיקום נידת המשטרת על גבי מעבר הח齐יה, את מיקום הרכב שלה ואת מיקום הילד על המדרכה סמוך לעמוד עליו נשען לטענותה.

הנאשمة חזרה בחקירהה על גרסתה לפיה הנידת עמדה על מעבר הח齐יה בעצרה מוחלטת וטענה כי הנידת הסתירה את הילד שעמד על המדרכה.

היא טענה כי בשום שלב לא הבחינה בילד, עד לשלב שבו עקפה את הנינית, אז "בשביר של שנייה" ראתה הילד נשען על עמוד.

.13. יש לציין, כי תגובתה הראשונית של הנאשנת כפי שתועדה בדי"ח (ת/1) הייתה: **"הילד הוא נמור וכנראה בגיל 4. ללא מלווה, הילד עומד על המדרכה ולא על הכביש. הילד היה אחורי העמד בגובה שלו והוא היה לי קשה להבחן בו."**

אם כן, מהתגובה הראשונית של הנאשנת עולה כי כלל לא הבחינה בילד שעמד על המדרכה. מעבר לכך, הנאשנת לא טענה בזמן אמת כי הנינית עמדה על גבי מעבר החציה.

.14. הנאשנת למשה הודהה בחקריתה כי לא עזרה את רכבה לפניה מעבר החציה אלא עקפה את הנינית למרות שזו עמדה סמוך למעבר החציה. הנאשנת ניסתה לטרץ את התנהלותה זו בכר שטענה כי הנינית עזרה "במקום לא חוקי", כי נסעה דיברו עם הילד "דרך חלון" וכי התנהלות השוטרים הייתה לקויה. טענות אלה דינן להידחות מכל וכל.

.15. מצאתי כי עדותה של הנאשנת בלתי מהימנה, בלתי עקבית ואף מתלהמת. התרשםתי כי הנאשנת ניסתה להטער מאחריותה תוך הטחת האשמה במתחדבים, ללא הוועיל (הנאשנת אף הגישה נגדם תלונה לנציג תלונות הציבור, תלונה שנדחתה). איני מקבלת את גרסת הנאשנת לפיה הנינית עמדה על גבי מעבר החציה. מכל מקום, הנאשנת הודהה בביטוי העבירה, זההנו כי עקפה את הנינית למרות שהבחינה בה סמוך למעבר החציה.

.16. באשר לטענת הנאשנת לפיה לא הבחינה בילד שעמד על המדרכה וכי הילד לא הראה כוונה לחצות את הכביש, הרי שטענות אלה אין רלוונטיות. תקנה 47(ה)(3) לתקנות מורה כי נהג רכב לא יעקוּף ולא ינסה לעקוּף רכב אם הוא מתקרב אל מעבר החציה להולכי רגל ועד שעבר את מקום החציה. אם כן, התקנה نوعה למנוע בדיק מצלבים כמו דנן, בהם נהג רכב יבצע עקיפה מבלי להבחן בהולך רגל המבקש לחצות את הכביש, מאחר והרכב אותו ביקש לעקוּף הסטייר את הולך הרגל. במצב זה אסור היה לנאשנת לבצע עקיפה, ללא קשר לשאלת האם הבחינה בילד העומד על המדרכה והאם הילד הראה כוונה לחצות את הכביש, אם לאו.

.17. מטעם הנאשנת העידהגב' ג'קלין עתאללה (להלן: "ג'קלין"), חברותה של הנאשנת מהעבודה, אשר נסעה עמה ברכב ביום האירוע. היא העידה כי הנינית עמדה "ליד מעבר החציה" וכשהתבקשה לסמון מקום עמידתה על התצלומים היא סימנה את מיקומה לפני המעבר.

אם כן, עדותה של ג'קלין מחזקת דווקא את גרסת התביעה לפיה הנינית עמדה לפני מעבר החציה ועומדת בנגד לגרסת הנאשנת.

.18. הנואשת עומתה בחקירה הנגדית עם עדותה של ג'קלין ולא נתנה הסבר מניח את הדעת לכך שג'קלין העידה שהנויות עמדו לפני מעבר הח齐יה.

.19. לאור כל האמור, אני מבכרת את גרסתם של המתנדבים על פני עדותה של הנואשת. המתנדבים תיארו את נסיבות האירוע בפירות בדו"ח ובמצקרים ועדותם לא נסתירה. מצאתי כי גרסתם של המתנדבים מהימנה ו מבוססת. לעומת זאת, עדותה של הנואשת הייתה בלתי מהימנה ובלתי קוהרנטית. אף עדותה של העודה מטעם הנואשת מחזקת את גרסת התביעה ועומדת בנגד גרסת הנואשת. מעבר לכך, כאמור, הנואשת הודהה למעשה בביצוע העבירה.

.20. יש לציין כי הנואשת הגישה בקשה לתקן טיעוות סופר שנפלו לטענתה בפרוטוקול הדיון מיום 28.6.17. המשימה ככלל התנגדה לבקשתה וטענה כי הפרוטוקול משקף את הנאמר בדיון והסכם להתיקן טיעות טכנית אחת.

לאחר שבחנתי את בקשהה של הנואשת ואת הטיעוות שנפלו לטענתה בפרוטוקול הגעתني לכל מסקנה כי מילא אין בתיקונים המבוקשים כדי לשנות מהכרעתិ בדבְר הרשות הנואשת. עם זאת נוכח הסכם המשימה אני מורה על תיקון טיעות סופר בעמוד 8 לפרוטוקול שורה 14, בהתאם למפורט בבקשת הנואשת.

.21. סיכומו של דבר, אני קובעת כי המשימה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרושעה את הנואשת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

.22. המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדים וזמן אותם לשימוש טיעונים לעונש לדין ביום 31.12.17 בשעה 09:50.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהדר הצדדים והסכםם.